

Bruxelles, 3 noiembrie 2015
(OR. en)

Dosare interinstituționale:
2014/0258 (NLE)
2014/0259 (NLE)

13005/15
ADD 1

SOC 583
EMPL 385
MIGR 49
JAI 751

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea I)/Consiliul
Nr. doc. ant.:	6782/15 SOC 152 EMPL 78 MIGR 14 JAI 153
Nr. doc. Csie:	13157/14 - COM(2014) 559 final + 13158/14 - COM(2014) 563 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de politica socială - <i>Adoptare</i>

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor un proiect de declarații de consemnat în procesul-verbal al Consiliului.

DECLARAȚIA REPUBLICII CEHE

„Republica Cehă sprijină pe deplin Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii.

Cu toate acestea, Republica Cehă continuă să aibă îndoieli cu privire la existența competenței exclusive a UE în domeniul reglementat de protocol, în special având în vedere formularea de la articolul 82 alineatul (2) și de la articolul 153 alineatul (2) din TFUE (ambele dispoziții permițând Parlamentului European și Consiliului să stabilească norme sau recomandări minime), precum și Avizul 2/91, în care Curtea de Justiție a UE a concluzionat în mod specific în contextul OIM că dispozițiile unui acord internațional nu sunt de natură să afecteze norme adoptate de UE, atunci când atât acordul, cât și legislația UE stabilesc standarde minime.”

DECLARAȚIA IRLANDEI

„Irlanda dorește să sublinieze faptul că sprijină pe deplin Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată a Organizației Internaționale a Muncii.

Totuși, Irlanda dorește să clarifice că, în opinia sa, decizia Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1 și 4 din protocol cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală se aplică numai domeniilor care țin de competența exclusivă a UE, deoarece protocolul ar putea afecta normele comune ale UE.”

DECLARAȚIA REGATULUI UNIT

„Regatul Unit dorește să își exprime sprijinul pentru Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 și să își consemneze intenția de a ratifica protocolul.

Regatul Unit dorește să își exprime opinia potrivit căreia Uniunea nu dispune de competențe externe exclusive care decurg din protocol cu privire la subiectul menționat în *Decizia Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală*. Prin urmare, nu a existat nicio cerință ca statele membre să fie autorizate în acest sens să ratifice protocolul în interesul Uniunii. Astfel, statele membre ar fi trebuit să poată lua în considerare ratificarea protocolului în nume propriu.

În plus, Regatul Unit consideră că proiectul de *decizie a Consiliului cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală*, fiind o măsură propusă în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, face obiectul Protocolului (nr. 21) la tratate privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție.

Prin urmare, Regatul Unit nu consideră că are în mod automat obligația de a participa la Decizia Consiliului, așa cum se sugerează în considerentul 9, prin simplul fapt al participării sale la Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și la Directiva 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității.

În consecință, Regatul Unit nu își va exercita dreptul conferit în temeiul Protocolului 21 de a participa la *Decizia Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală*.”

DECLARAȚIA REPUBLICII MALTA

„Republica Malta sprijină pe deplin conținutul Protocolului din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii și intenționează să îl ratifice.

Cu toate acestea, Republica Malta își exprimă preocupări serioase de natură juridică și procedurală cu privire la aceste două propuneri de decizii ale Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice protocolul OIM.

Republica Malta nu consideră că există o competență exclusivă a UE care decurge din domeniile reglementate de protocol, având în vedere că atât articolul 82 alineatul (2), cât și articolul 153 alineatul (2) din TFUE permit Parlamentului European și Consiliului să stabilească standarde minime și ținând seama de Avizul 2/91 în care Curtea a concluzionat în mod specific în contextul OIM că dispozițiile unui acord internațional nu sunt de natură să afecteze normele adoptate de UE, atunci când atât acordul, cât și legislația UE stabilesc standarde minime. Prin urmare, acest fapt ridică întrebări cu privire la necesitatea și oportunitatea propunerilor de decizii ale Consiliului. De asemenea, Republica Malta regretă lipsa unei analize detaliate din partea Comisiei cu privire la repartizarea competențelor care să justifice necesitatea acestor decizii, precum și lipsa de claritate a textului final din care să reiasă amploarea competențelor exercitate (exclusive sau partajate).

În plus, Republica Malta încă nu are convingerea că utilizarea articolului 218 alineatul (6) din TFUE ca temei juridic procedural este adecvată, dat fiind că articolul 218 (6) din TFUE precizează că „la propunerea negociatorului”, Consiliul poate adopta o decizie privind încheierea acordului între Uniune și organizații internaționale. Desemnarea unui negociator trebuie să se facă prin decizia Consiliului, astfel cum se prevede la articolul 218 alineatul (3) partea a doua a tezei. În ceea ce privește protocolul menționat anterior, în cadrul celei de a 103-a Conferințe Internaționale a Muncii nu a fost acordat niciun mandat de negociere și adoptare a protocolului prin intermediul unei decizii a Consiliului. Prin urmare, articolul 218 alineatul (6) din TFUE reprezintă, în cel mai bun caz, un temei juridic procedural discutabil.

În pofida preocupărilor juridice menționate anterior, având în vedere importanța protocolului, pe care Malta îl sprijină pe deplin, Republica Malta a hotărât să se abțină de la votul cu privire la aceste decizii.”

DECLARAȚIA REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, LA CARE SE ALĂTURĂ REPUBLICA ELENĂ, UNGARIA ȘI ROMÂNIA

„Comisia a prezentat două propuneri de decizii ale Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește părțile care intră în sfera de competență conferită Uniunii (1) în conformitate cu articolul 153 alineatul (1) literele (a) și (b) din TFUE sau (2) în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) din TFUE. Articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) din TFUE este indicat ca fiind temeiul juridic procedural al deciziilor Consiliului.

Republica Federală Germania subliniază importanța juridică și politică a Protocolului din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii. Germania susține în mod explicit obiectivele instrumentelor și ratificarea protocolului de către toate statele membre și în interesul Uniunii, invită statele membre să îl ratifice și va iniția procesul de ratificare în Germania cât mai curând posibil.

Cu toate acestea, există opinii juridice contradictorii cu privire la normele procedurale care stau la baza protocolului și divergențele nu au putut fi încă soluționate. Din punctul de vedere al Germaniei, articolul 218 alineatul (6) din TFUE care este folosit drept temei procedural nu se califică în acest sens. Cu toate acestea, dată fiind importanța juridică și politică a protocolului, Republica Federală Germania este pregătită să sprijine propunerile prezentate și să nu ia în considerare preocupările de natură procedurală exprimate în comentariul său scris din 23 octombrie 2014. Prin urmare, Republica Federală Germania sprijină prezenta decizie în pofida avizului său juridic referitor la interpretarea articolului 218 alineatul (6) din TFUE.

Guvernul federal dorește să profite de această ocazie pentru a analiza, împreună cu statele membre și cu Comisia Europeană, modalități viabile de reconciliere a intereselor procedurale ale statelor membre ale UE ca elemente autonome ale OIM, pe de o parte, și ale Uniunii Europene în calitate de gardian al acquis-ului comunitar, pe de altă parte.”